

**Zoran Kojčić**

## **Kratke priče**

### **Trgovina drogom**

- Dobar dan.

- Dobar dan.

- Ja sam jedan jako lijep mladi gospodin. Želim kupiti Vašu drogu.

- Zeusa mi, Vi odista jeste lijep mladi gospodin. Naša droga košta 20 rubalja.

- Ukoliko Vam dam 50 rubalja, ta VI ćete mi zasigurno vratiti 30. Možete li mi vratiti jednu novčanicu od 20, a drugu od 10?

- Dakako, mili gospodine. Izvolite kusur.

- Hvala, trgovče drogom. Dosvidanja.

- Dosvidanja.

\*

**Čistačica:** Vi ćete biti tu?

**Amon Markovsky:** Molim?

**Čistačica:** Mislim, tu ćete biti sad, u zbornici?

**Markovsky:** Imam pauzu. Da. Bit ću tu.

**Čistačica:** Dobro, možete li se onda javljati na telefon?

**Markovsky:** Svejedno.

**Čistačica:** Mislim, dok me nema, da se javljate na telefon.

**Markovsky:** Kako god.

**Čistačica:** Jer ja sad idem...

**Markovsky:** Stvarno me ne zanima.

**Čistačica:** ...moram...do dućana moram...

**Markovsky:** Dobro, pobogu, idite, ne zanima me.

**Čistačica:** ...moram...moram...

**Markovsky:** Ako morate, idite, baš me briga, samo me pustite na miru, vražji slugo!

**Čistačica:** ...moram kupiti neke stvari...

**Markovsky:** Aman, u redu je, idite više!

**Čistačica:** ...za školu, mislim, neke stvari za školu, nije za mene.

**Markovsky:** Jel čujete Vi mene, Belzebube, NE ZANIMA ME!

**Čistačica:** Dobro, dobro, onda idem ja sad...

**Markovsky:** Pobogu, nestanite! Vratite se u pakao odakle ste i došli.

**Čistačica (odlazi):** ...

**Markovsky (nastavlja čitati):** -.-

\*

**Čistačica:** To je Mira pravila kolače. Probajte.

**Amon:** Ne želim.

**Čistačica:** Jako su ukusni i svježi.

**Amon:** Kako god.

**Čistačica:** Ja ne znam kako ona to radi, ali svaki put joj tako dobro ispadnu.

**Amon:** Mira Kolačić - čarobnjak kulinarstva.

**Čistačica:** A tek što napravi puslice, to da vidite.

**Amon:** Mogu misliti.

**Čistačica:** Ja nikad takve puslice nisam jela. A neće da mi kaže kako joj uspiju.

K'o da nešto taji.

**Amon:** Mira Konspirolog.

**Čistačica:** Da, kažem Vam. Znam da uzme tri jajeta na po' kile brašna, al ne znam jel stavi dva'est deka šećera il' nešto manje, vrag bi je znao.

**Amon:** Vrag je i u Vama i Miri i vašim prokletim paklenim kolačima.

**Čistačica:** I znam ja i kako se njoj digne tijesto, al nikad ne pogodim puslice baš k'o Mira.

**Amon:** Prokleta nagluha spodobo.

**Čistačica:** A ove 'vamo, to je pravila Jadranka. Mi nju zovemo Jadra. Ta znate Jadru, ona je Radojkina unuka. Slatka je k'o med, a udala se za onu budaletinu.

**Amon:** Budala sam ja što ovdje sjedim i slušam Vas.

**Čistačica:** A Vi niste oženjeni?

**Amon:** Ne znam.

**Čistačica:** Šteta što se Jadra udala za onog konja. Eh, da ste samo malo ranije došli...

**Amon:** Da, da, proklinjem dan kad se Vaša drugarica Kaligulić udala za konja, a ne mene.

**Čistačica:** A Jadrina tetka, ona se isto zove Mira, al to nije ova Mira što pravi puslice...

**Amon:** Uzmite pištolj, MOLIM VAS, uzmite pištolj i jednostavno završite s tim!

**Čistačica:** ...nego je ona Mate Vulina žena, znate onog što živi kraj Dunava...

**Amon:** -.-

## **Pušenje**

- Svakog dana pušim sve više i više. - reče Amon, kao za sebe.

Lavov se okrene ka drugu, pogled mu usmjeri ravno u oči, spusti čašu burbona i odgovori:

- Više se kreći, Markovsky, više se kreći nego puši.

- Tjah, čto ti znaeš o žizni? - odvrati s podsmjehom Amon.

- Moja je mati umrla od raka.

- Pa?

- Pa samo kažem.

- Harašo. Dajem ti za pravo da govoriš po željama pokojnika.

- Spasiba, družę.

Nakon nekoliko trenutaka, Amon ispi još malo burbona, pogleda u praznu čašu, zatim u Lavova, nagne čašu k ustima ne bi li iz nje ispio i ono malo nade što je ostalo. Potom reče Lavovu:

- Svakoga dana pušim sve više i više.

### **Krvoprolie**

- Jače, jače, Amone! - uzviknu Lavov.

- Ne ide, Zeusa ti. - uzvratı Markovsky.

- Aman, čelovječe, jače, JAČE!!! - prodera se prvi.

Amon napokon stisnu jače obarač. Metak skliznu niz cijev uz užasan prasak.

Lavov se samo okrenu, pogleda Markovskog, ispusti burbon iz ruku i kleknu na pod.

### **Gozba**

- Posudi mi šibice. - zamoli Amon.

- A što će ti? - upita Lavov.

- Vidjet ćeš.

## Smrad

Amon ljutito uleti u sobu i upita Lavova:

- Čto radiš?

- Smrdim.

- Ovdje nešto smrdi.

- Ja.

- Čto to smrdi?

- Moje tijelo.

- Ne bih rekao.

- Ubio sam čovjeka jutros.

- Može biti da je to.

## Iznenadenje

- Ja koliko god se skrivao, od Smerti pobjeći ne mogu.

- Naravno da ne možeš, mili. No čto te je sad spopalo da pričaš o Smerti?

- Ne znam, nekako mi lebdi u zraku danas.

- Imaš neki predosjećaj?

- Da, osjećam nešto. Kao da mi je Smert tu blizu, veoma blizu.

- Nemo...khm...nemo...arghlj...nemo...krkhmarghkrklj!!!

- Lavove! Lavove! Pobogu, Lavove! Probudi se, Lavove! Lavove, reci nešto!

Lavove, Lavove...

## Odavde do...svidanja!

- Dobar dan.
- Zdravstvujte.
- Očito se poznajemo.
- Bit će da je tako.
- Poznat mi je Vaš lik. Vaš nos...
- Nemalen je to nos. Došao je zajedno s ovim ušima. Vidite li Vi te uši?
- Nisam siguran.
- Kako pobogu? To su velike uši. Morali ste ih zapaziti.
- Da budem iskren, nisam zapazio ni Vaš nos.
- Vi ste očito slijep čovjek.
- Razumije se.
- Ali imate neobična usta.
- Hvala.
- Zapravo...
- Čto?
- Čini mi se da Vam to i nisu usta.
- Čto želite reći?
- Pa to...za Vaša usta...
- Čto s njima?
- Pa njih, zapravo...
- Čto, pobogu?
- ...nema! Njih zapravo nigdje nema!
- Pa kako ste onda došli do zaključka da su čudnovata?
- Nisam rekao da su čudnovata.
- A čto ste onda rekli?
- Rekao sam da nemate usta.
- A tako.

- Da.
- Harašo.
- Kako to mislite: harašo!?
- Nemati usta danas i nije neki hendikep.
- Na što točno mislite?
- Hendikep. Nedostatak. Nemati usta danas nije neki nedostatak.
- Razumijem to. Nego, kako Vi onda pričate sa mnom?
- Ne razumijem što želite reći.
- Pa to: kako to da pričate sa mnom, a nemate usta?
- Ah, istina.
- O tome Vam i pričam.
- No, dobro, u tom slučaju, budite ljubazni pa Vi meni odgovorite na jedno pitanje...
- Svakako. Skažite.
- Kako Vi čujete što ja govorim kad Vi nemate uši?
- Oh...
- Što je bilo?
- Zaboravio sam da žurim na sastanak.
- Ali, niste mi odgovorili na pitanje.
- Koje pitanje?
- Ono od maloprije.
- Možete li ga ponoviti?
- Pobogu...
- Što je sad?
- Zaboravio sam...
- Što ste zaboravili?
- Zaboravio sam što sam htio reći.
- Očito da ste nešto htjeli reći, ako ste zaboravili.
- Razumije se.

- No, ja sad odista žurim.
- A gdje idete?
- Na sastanak.
- Je li to vadžan sastanak?
- Naravski.
- Pačemu?
- Patomu što za temu ima mnogo važnu stvar.
- Mislim da se ništa drugo od toga ne bi ni smjelo uzeti u obzir.
- Dakako.
- Ja bih sada ipak krenuo.
- Kamo?
- Idem do...
- Da?
- Do...
- Recite?
- Dosvidanja.
- Dosvidanja.



